

Sygn. akt IV CZ 97/15

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Kazimierz Zawada

SSN Władysław Pawlak

w sprawie z wniosku J. N.
przy uczestnictwie [...] o stwierdzenie nabycia spadku,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 5 lutego 2016 r.,
zażalenia uczestniczki H. G.
na postanowienie Sądu Okręgowego w B.
z dnia 6 maja 2015 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w B. na podstawie art. 391 § 1 w zw. z art. 168 § 1 k.p.c. oraz art. 391 § 1 w zw. z art. 328 § 1 k.p.c. oddalił

wniosek uczestniczki H. G. o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie postanowienia tego Sądu z dnia 26 czerwca 2014 r. i odrzucił wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia. Przyjął, że wskazany przez uczestniczkę fakt nie uczestniczenia w rozprawie poprzedzającej wydanie postanowienia i w jego ogłoszeniu oraz przekonanie, że złożenie wniosku przez innego uczestnika jest równoznaczne ze złożeniem wniosku przez uczestniczkę, nie uzasadniają przyjęcia, że bez swej winy nie złożyła tego wniosku. W świetle art. 168 § 1 k.p.c. brak winy podlega ocenie według obiektywnego miernika staranności, a możliwość przywrócenia terminu wyłączają nawet takie zachowania, którym można przypisać charakter lekkiego niedbalstwa.

W zażaleniu na powyższe postanowienie uczestniczka zarzuciła błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że nie wykazała, iż uchybienie terminowi czynności procesowej nastąpiło bez jej winy i wniosła o jego uchylenie i nadanie biegu sprawie lub przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postanowienie oddalające wniosek o przywrócenie terminu może być objęte kontrolą Sądu Najwyższego na podstawie art. 380 k.p.c., nie podlega bowiem zaskarżeniu i ma wpływ na wynik sprawy (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 2006 r., I CZ 53/06 i postanowienia w nim wymienione, postanowienie z dnia 29 kwietnia 2011 r., I CZ 29/11 - nie publ.). Warunkiem kontroli niezaskarżalnego zażaleniem postanowienia (art. 380 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. i art. 394¹ § 3 k.p.c.) jest jednak zamieszczenie w środku zaskarżenia stosownego wniosku, przy czym w wypadku środków zaskarżenia wnoszonych przez zawodowych pełnomocników wniosek powinien być jednoznacznie sformułowany. Skarżąca takiego wniosku w zażaleniu nie zawarła. Gdyby jednakże uznać, że wobec skierowania zarzutu i argumentacji wyłącznie przeciwko rozstrzygnięciu w zakresie wniosku o przywrócenie terminu, zażalenie zawiera *implicite* wniosek o dokonanie kontroli w tym zakresie, to brak jest podstaw do zakwestionowania stanowiska Sądu drugiej instancji. Poza stwierdzeniem, że zarówno uczestniczka jak i jej pełnomocnik nie uczestniczyli w rozprawie poprzedzającej wydanie wyroku i zaskarżone postanowienie jest wyjątkowo formalistyczne, zażalenie nie zawiera

żadnych argumentów, które mogłyby spowodować odmienną ocenę zawinienia w uchybieniu terminowi w świetle art. 168 § 1 k.p.c. Prawidłowo zatem Sąd drugiej instancji odrzucił wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia jako złożony po terminie.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., o kosztach postępowania zażaleniowego nie rozstrzygając w braku stosownego wniosku.

kc